

Máš starost a trápení?

„Svým učedníkům řekl: ‘Proto vám pravím: Nemějte starost o život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Život je víc než pokrm a tělo než oděv. Všimněte si havranů: nesejí, nežnou, nemají komory ani stodoly, a přece je Bůh živí. Oč větší cenu máte vy než ptáci.’“ (Lk 12,22-24)

Koho z nás nikdy netížila starost? První malé obavy – z pohledu dospělého člověka ještě bezvýznamné – se objeví už ve školním věku, a potom starosti s přibývajícými roky narůstají. Ať se sebevíce snažíme o udržení pohody a vnitřního pokoje, přece žijeme v prostředí a podmínkách, které někdy sami neutváříme a nemůžeme ani ovlivnit. Jsou to vztahy a povinnosti v zaměstnání, odpovědnost za rodinu, nemoci vlastní i nejbližších. A když se k běžným starostem přidá ještě vidina ztráty zaměstnání a zdražování, které jsou nyní doprovodným úkazem současné hospodářské krize, pak není o starosti nouze. Většina zodpovědných lidí prožívá úzkost a trápí se v bezesných nocích. Takový by však neměl být úděl křesťana.

Právě do takových situací za námi přichází Pán se svou útěchou: „Nedělejte si starosti, co budete jíst, pít a co budete mít na sebe... Váš nebeský Otec se stará o ptactvo, a vy pro něho máte větší cenu než ptáci.“

To není zaslíbení pro neodpovědné lenochy. To je slovo pro ty, kteří poznali Boží lásku a svěřili svůj život do ruky toho, který ví, co bude zítra. Jejich vnitřní pokoj není závislý na okolnostech, ve kterých žijí, ale na jejich spojení s Bohem.

Známý britský průmyslník a filmový producent Arthur Rank (1888-1972) měl jako křesťan hluboké sociální citění. Těžce nesl, když kolem sebe viděl mnoho mladých lidí, kteří byli buď sociálně, nebo výchovně vyřazeni ze společnosti. Proto pro ně založil charitativní a vzdělávací organizaci, která pod názvem Rank Foundation působí dodnes.

Rank věděl, že chudí mladí lidé mají své problémy a starosti, a tak jim jako křesťan předával rady a svoje ověřené zkušenosti. „Když nemám dost víry, abych starost hned zapudil,“ říkal jim, „zaznamenám si problém na papír, ten odložím a za věc se modlím. Za týden nebo i později se k záznamu vrátím a obvykle zjistím, že problém se změnil, že není tak velký, jak se předtím zdálo a že věc se utváří jinak. Mnohokrát jsem poznal, že když jsem se držel Ježíšovy rady, Bůh vzal problém do svých rukou a ukázal mi cesty, které jsem předtím neviděl. Tak jsem se naučil jednat podle rady Božího slova: ‘Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží’ (1 Pt 5,7).“

Pokud budeme na této hříchem porušené zemi, tak se nevyhneme těžkostem. Jestliže Bůh dovolí, aby nás potkaly, pak to nečiní proto, abychom pod jejich tíhou padli k zemi, ale aby nás dostal na kolena a dal nám příležitost učinit s ním nové zkušenosti.

„Hospodinovo požehnání obohacuje a trápení s sebou nepřináší.“ (Př 10,22)

Jiří Drejnar